

Рекомендація № R (2000) 2
Комітету Міністрів Ради Європи державам-членам
щодо повторного розгляду або поновлення провадження
у певних справах на національному рівні після
прийняття рішень Європейським судом з прав людини

*Ухвалено Комітетом Міністрів Ради Європи
на 694 засіданні заступників міністрів 19 січня 2000 року*

(неофіційний переклад)

Комітет Міністрів згідно з умовами статті 15(b) Статуту Ради Європи,
враховуючи, що Рада Європи має на меті досягти більшого єднання між її членами;
беручи до уваги Конвенцію про захист прав людини та основоположних свобод
(далі — Конвенція);

наголошуючи на тому, що згідно зі статтею 46 Конвенції Договірні Сторони взяли на себе зобов'язання виконувати остаточні рішення Європейського суду з прав людини (далі — Суд) в будь-якій справі, сторонами якої вони є, і на тому, що Комітет Міністрів здійснюватиме нагляд за виконанням цих рішень;

пам'ятаючи, що за певних обставин згадані вище зобов'язання включають вжиття інших заходів, окрім справедливої сатисфакції, яку присуджує Суд згідно зі статтею 41 Конвенції, та/або загальних заходів, якими потерпілій стороні забезпечується, наскільки це можливо, відновлення попереднього правового становища, яке ця сторона мала до порушення Конвенції;

наголошуючи на тому, що компетентні органи держави-відповідача самі вирішують, які заходи, зважаючи на наявні в національній правовій системі засоби, є найбільш відповідними для досягнення *restitutio in integrum*;

пам'ятаючи про те, що практика Комітету Міністрів у здійсненні нагляду за виконанням рішень Суду показує, що у виняткових випадках повторний розгляд справи або поновлення провадження є найбільш ефективним, якщо не єдиним засобом досягнення *restitutio in integrum*;

I. Звертається, виходячи з цих міркувань, до Договірних Сторін з рекомендацією забезпечити на національному рівні адекватні можливості досягнення, наскільки це можливо, *restitutio in integrum*.

II. Закликає Договірні Сторони, зокрема, до перегляду своїх національних правових систем з метою забезпечення адекватних можливостей повторного розгляду справи, включаючи поновлення провадження у випадках, коли Суд визнав порушення Конвенції, особливо:

i) коли потерпіла сторона і далі зазнає значних негативних наслідків рішення, ухваленого на національному рівні — наслідків, щодо яких справедлива сатисфакція не була адекватним засобом захисту і які не можна виправити інакше ніж через повторний розгляд або поновлення провадження;

ii) коли рішення Суду спонукає до висновку, що а) оскаржене рішення національного суду суперечить Конвенції по суті або б) в основі визнаного порушення лежали суттєві процедурні помилки чи недоліки, які ставлять під серйозний сумнів результат оскарженого провадження на національному рівні.

Прим. Враховуючи, що у найближчому майбутньому згідно з колишньою статтею 32 Конвенції Комітет Міністрів припинить виконання квазісудових функцій, а про рішення Комітету Міністрів нічого не згадується, зрозуміло, що в разі прийняття Рекомендації,

коли певні справи ще перебувають у судовому провадженні, принципи цієї Рекомендації на ці справи все одно поширюватимуться.